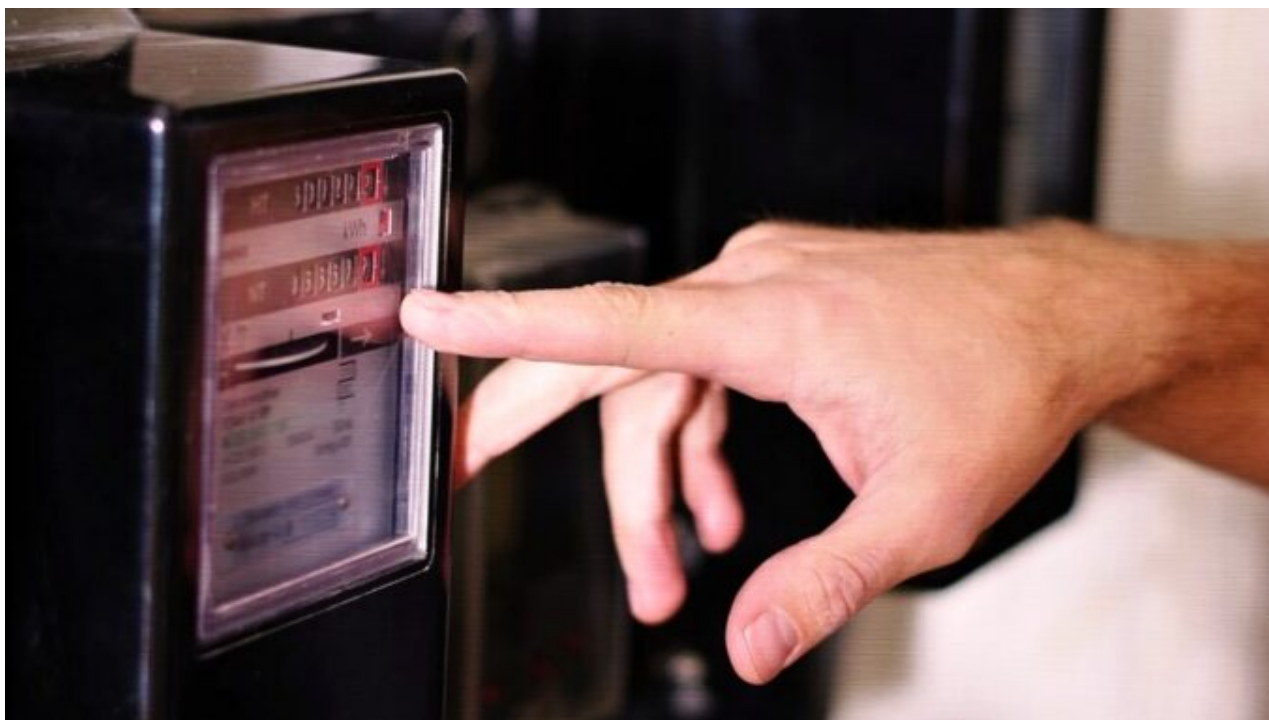


Připravte se! Zvýšená inflace a drahé energie

svobodny-svet.cz/pripravte-se-zvysena-inflace-a-drahe-energie

19. září 2022



Cenový strop, který vyhlásila vláda Petra Fialy, bude zadotován z daní na úkor efektivity lidí, kteří celý ten cirkus živí, a skrze dluh na úkor budoucí inflace a tedy chudnutí nás všech. Přitom snížení finanční zátěže pro domácnosti a zvýšení zátěže pro státní rozpočet je možné docílit snížením daní.

Nejdiskutovanější událostí týdne bylo pondělní rozhodnutí vlády zastropovat cenu silové elektřiny na 6 korun za kWh, plynu na 3 koruny za kWh. To má své zastánce i odpůrce. Z jakého úhlu pohledu se na krok, který ještě před časem označoval premiér Petr Fiala a jeho kabinet za populistický návrh opozice, díváte vy?

Negativa jsou tři zásadní, k tomu řada vedlejších. Zaprvé, toto drastické narušení cenové tvorby povede k výraznému převisu poptávky po energiích nad nabídkou, což dlouhodobě potlačí velkoobchodní burzovní cenu nad úroveň, na které by se cena

spontánně stabilizovala, kdyby se do cenotvorby nezasahovalo. Jinak řečeno, cena na burze bude vyšší a vláda bude dlouhodobě dotovat větší rozdíl mezi stropem a touto cenou.

Zadruhé, navýšený schodek rozpočtu o – řekněme – 200 miliard korun bude mít další proinflační vliv. Tedy krátkodobě se částečně srazí cena energií, dlouhodobě spotřebitelská inflace zůstane zvýšená víc, než by byla, kdyby se do cenotvorby nezasahovalo. Bude to mít velmi podobný efekt jako program „antivirus“ v letech 2020 a 2021, jehož plody si v podobě inflace vysoko nad průměrem eurozóny užíváme nyní.

Zatřetí, dojde k překrytí a zamaskování pravé příčiny energetické krize, totiž vypnutí tradičních a stabilních zdrojů energie na evropské úrovni. Protože tato příčina bude maskována dotacemi, nebude existovat motivace tuto příčinu řešit a stav se zakonzervuje na roky.

Podtrženo a sečteno – připravujte se na dlouhé období zvýšené inflace i na dlouhé období drahých energií.

Týž den také odstartovala a do konce října potrvá nová vládní kampaň na překonání ostychu z čerpání pomoci proti drahotě. Daňové poplatníky přijde na 24,5 milionu korun, připravilo ji Oddělení strategické komunikace Úřadu vlády a bude zahrnovat spoty v televizích, rádiích, tištěných i online médiích a na venkovních reklamních plochách. Za jak prospěšnou – čímž nemyslím pro vládu nakloněná média, která za ni dostanou zapláceno – kampaň považujete?

„Pojďte, lidičky, nestyděte se, pojděte si pro peníze, všem vám je rozdáme, všem vám je natiskneme, aby byla ještě větší inflace, inflaci my umíme, my jsme ji jako stát způsobili a teď ji ještě pěkně rozmázneme a podpoříme a nafoukneme tím, že rozdáme peněz ještě víc, aby byla inflace ještě dlouhodobější, no nestyděte se obrat ty hnusné, pracující, bohaté podnikatele, protože vy všichni, kdo

nemakáte, si zasloužíte, abychom za vás sebrali podnikatelům daně a rozdali je vám, tak se nestydte být ti nejchudší a nejlínější; kdo bude nejlínější a nejchudší, vyhrává, to je ten největší borec, který si zaslouží dostat nejvíc!“

Drsné? Ježí se vám chlupy? Ta kampaň ale přeci neříká nic jiného. Jenom společnosti kazí charakter.

Maximální ceny energií, které stanovila vláda, budou platné také pro malé a střední firmy do 250 zaměstnanců s ročním obrátem do 50 milionů eur (asi 1,23 miliardy Kč). Na upřesnění pomoci čeká český průmysl, který si bude moci rozdělit podporu ve výši 30 miliard korun, ačkoli také volal po zastropování cen. Je princip někomu – domácím a malým i středním firmám – ceny zastropovat, ale jinému – velkooběratelům – naopak ne, v dané situaci odůvodnitelný? Nedopadnou předpokládané potíže velkých firem i na ty malé a střední, které na ně bývají navázané, a nehrozí proto dominový efekt?

Ten princip je špatný sám o sobě. Špatný je onen princip: Někomu vezmeme, a jinému dáme. A pozor, cenový strop je také založen na stejném principu, protože i cenový strop vlastně znamená, že se jedná o dotaci – celou část ceny, která bude nad cenovým stropem, vláda zadotuje. A kde na to vezme? Z daní a na dluh. Neboli, skrze daně na úkor efektivitu těch lidí, kteří celý ten cirkus živí, a skrze dluh na úkor budoucí inflace a tedy chudnutí nás všech.

Přitom téhož – totiž snížení finanční zátěže pro domácnosti a zvýšení zátěže pro státní rozpočet – je možné docílit i úplně jiným způsobem, ale bez negativního zvýšení přerozdělování, bez zvýšení daní a bez negativních důsledků stropovaných cen. Totiž naopak snížením daní!

Rušno je i na unijní úrovni. Předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová v projevu před Evropským parlamentem prohlásila: „Navrhujeme strop pro ceny

elektrické energie, která je vyráběná s nízkými náklady. Její výrobci mají zisky, o kterých se jim nesnilo. V této době je třeba zisky sdílet a nasměrovat je k těm, kteří je potřebují nejvíc.“ Podle čeho se pozná, že je ta pravá chvíle, kdy je třeba přesměrovávat zisky k těm nejpotřebnějším?

Nikdy není pravá chvíle ubližovat. Zlo není ospravedlnitelné nikdy. Vypadá to jako úžasně sociální, bohulibé, že? Sebereme hnusné zisky těm, kteří k nim přišli omylem, a dáme je těm, kteří je potřebují. Jak úžasně marketingově to zní, jak chytlavá ideologie! Ursula von der Leyenová je ovšem jen další z těch, kteří nepochopili nic. Neznají ekonomii. Chtějí vytvořit perpetuum mobile. Chtějí rozdat bohatství, když předtím zabrání jeho vytváření. Tohle je prostě lživá teorie, a můžete si vybrat, zda je hlásána z hlouposti, nebo ze zlého úmyslu. Stropy způsobí, že energie bude chybět. To nejde okecat.

Ve své podstatě dnes vidíme analogii situace, jak americká vláda svými regulačními kroky ještě výrazně zhoršila takzvanou ropnou krizi v 70. letech. Tehdy těžařské země utáhly ropné kohouty a situaci výrazně zhoršila vláda USA nedomyšlenými regulacemi, které – světe, div se! – byly samozřejmě také zdůvodňovány sociální nutností a dobrým úmyslem. Ropná krize potencionovaná chybnými státními regulacemi v roce 1979 způsobila v USA totální nedostatek benzínu a symbolem té doby se staly zablokované benzínky kvůli dlouhým frontám na benzin. Jedním z výsledků ropného šoku v USA pak byly politické změny.

V srpnu zpomalil růst cen, když meziročně se hladina spotřebitelských cen zvýšila o 17,2 %, zatímco v červenci vzrostla o 17,5 %. Ekonomové se neshodnou, jestli je to přechodný jev, nebo nový trend. K čemu se přikláníte vy?

Já se domnívám, že se dynamika inflace už zlomila a nyní bude inflace brzdit. To ale neznamená, že klesne někam pod 2 %, jak jsme dlouhá léta byli zvyklí. Teď to hodně zjednoduším – ale pro jednoduchost si schematicky představte, že inflace má dvě složky.

Poptávkovou a nákladovou. Poptávková složka inflace je dána tím, že je mezi lidmi hodně peněz a lidé utrácejí. Nákladová složka je daná tím, že firmy nemohou vyrábět třeba kvůli lockdownu nebo kvůli zelené politice, která zabránila dostatečné výrobě elektřiny z uhlí a z jádra. Část inflace tedy způsobuje přehnaná poptávka, část inflace způsobuje nedostatečná nabídka. A my nyní čelíme obojímu současně.

No a ta poptávková část už brzdí. Brzdí, protože lidé už chudnou. Chudnou, protože inflace je tak vysoká, že ji růst platů nestačí kompenzovat. Ano, opět dokonale zafungovala ruka trhu a spustila samoregulační mechanismy. Takže to se odrazí v opatrnějších nákupech domácností. ALE současně problémem zůstává a zůstane ta nabídková část. A tu politici dál zhoršují. Cenové stropy dál srážejí nabídku a zvyšují burzovní ceny.

Ve výsledku se nedá čekat, že celkové tempo inflace začne v nejbližších měsících slábnout příliš rychle; bude slábnout jen pomalu. Průměrné tempo inflace letos podle mého modelu skončí v rozmezí 15 až 17 %.

Evropský parlament ve středu odhlasoval nová pravidla pro minimální mzdy. Nově bude platit ve všech státech, ovšem v odlišné výši. Novinkou je její navázání na průměrnou či mediánovou mzdu a také automatická valorizace. V České republice minimální mzda činí 16.200 korun a podle směrnice tak stoupne zhruba o čtyři tisíce. Z toho pohledu byli i čeští odboráři troškaři, když chtěli zvýšení „jen“ na 18 200 korun. Jakou zprávu tímto návrhem, který podpořilo 505 ze 641, europoslanci do členských zemí vyslali?

Vyslali tím zprávu, že chudé země EU mají smolíka, stávají se tím zcela nekonkurenceschopné vůči bohatým zemím. Je to jako vždy: Když socialista řve, že to a ono se musí provést ze sociálních důvodů, vezměte jed na to, že chudé nenávidí a ničí je. Nyní například takové

Bulharsko nevyveze za hranice skoro nic, protože s takovou minimální mzdou prostě nemá šanci. Myslíte, že mu pomůže, když o jeho zboží nebude zájem? Můžete hádat.

| Markéta Šichtařová, PL

■ ■ ■ ■ ■ (7 votes, average: **5,00** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím pravidla diskuze.

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

